העלון טעון גניזה
עלון מס' 541
שבת פרשת "נח"
שנת תשפ"א

בס"ד

תפארת ענן

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יורם בן אסתר ז"ל

לרפואה שלמה
שלמה בן ויקטוריה
אולגה זימבול בת אמילי

ע"ש הצדיק המלוב"ז רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

מטעמים לשולחן

ויחל נח איש האדמה ויטע הכרם. וישת מן היין וישכר, ויתגל בתוך אהלה (ט, כ-כ"א)

"אהלה כתיב רמז לי' שבטים שנקראו על שם שומרון שנקראת אהלה, שגלו על עסקי היין, שנאמר (עמוס ו): השותים במזרקי יין" (רשי').

יחיד בדורו היה נח, שכן בעוד שעל בני דורו נאמר (ו,ז) הבטוי החריף: "נחמתי כי עשיתם", עליו מעידה התורה(שם, ח) : "ונח מצא חן בעיני ה'" ולא די בכך אלא שנחשב ל"צדיק תמים (שם, ט), והשי"ת אמר לו כך במפרש: "כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" (ז, א). ואכן, כפי שמתברר, נח היה אישיות מיחדת במינה. ולא לחם הועידה לו ההשגחה העליונה תפקיד כה גורלי ואחראי לקיומה של הבריאה כלה. לאחר שעסק מאה ועשרים שנה בבנינה של התבה, עמל נח שנה שלמה להחיות ולקים את כל העולם כלו שהיה מכנס בה, לא נח ולא עצם עין לא ביום ולא בלילה, כך מפורש בחז"ל (תנחומא נח, ט) "אמר רבי לוי, כל אותן י"ב חדש לא טעם טעם שנה, לא נח ולא בניו, שהיו זקוקין לזון את הבהמה, את החיה ואת העופות וכו'... יש בהמה שאוכלת לב' שעות בלילה ויש אוכלת לשלוש. כלל וכלל לא היו פשוטים החיים שם, בתבה. והנה, אך נגמר המבול, נח יוצא מן התבה לאויר העולם המטהר, ובן רגע הוא מדרדר, "ויחל נח", מפרש רש"י: "עשה עצמו חלין. ולאחר ששתה מן היין והשתכר, הגיע לשפל הנורא של "ויתגל בתוך אהלה". מה גרם לכך? איך יתכן שהאיש הדגול הזה מעד ונפל לתהום כזאת, ממרומי פסגת האנושות של תקופתו? התורה גלתה לנו כי הגורם לכך היה היין, התשוקה ליין. חמדת השתיה עד כדי שכרות, הסירו את מעלותיו של נח ממנו, עד אשר שהיה ל"ויחל" נח. ולא נח לבדו נפל בשל נטיה אחר תאוות העולם הזה, וגם לא היין לבדו הוא היחיד הגורם לכך, אלא כל העסוק במנעמי העולם הזה. וכל הנמשך אחריהם מגיע להתגשמות, להתרחקות מאלוקים ומכל דבר קדוש, ודבר לא ימנע בעדו מלרדת אל עברי פי פחת. לא לחנם רמזה לנו התורה את הרמז לעשרת השבטים דוקא כאן, וכדברי רש"י, אהלה כתיב, רמז לי' שבטים שנקראו על שם שומרון שנקראת אהלה". כי גם הם הדרדרו מחמת "עסקי יין", וכתוצאה ממנו גלו מהארץ. ולמעשה כל הענין הזה מובא בגמרא במסכת שבת (קמז ע"ב), וכך נאמר שם: "אמר רבי חלבו, חמרא דפרוגיתא (שם מדינה שיינה משבח – רש"י) ומיא דדיומסת קפחות את עשרת השבטים מישראל. ומסביר רש"י: "שהיו בעלי הנאה והיו עסוקים בכך, ולא היו עסוקים בתורה ויצאו לתרבות רעה". ולכך רומז הכתוב ואומר שגם נח התחיל להתקלקל על ידי שתית יין, ולכן כתוב אהלה, כי רומז לכך שהקב"ה כביכול, כבר סר ממנו, כשם שסר מעשרת השבטים, וגם "ויתגל" הוא מלשון גלות. במאמר המסגר ראוי להביא כאן דברים ששמעתי בעת למודי בישיבה, ממורי ורבי הגאון רבי צבי קושלבסקי שליט"א ראש הישיבה. דבריו נסבו על קהות החושים של הדור האחרון, שכבר לא עושה עסק מכך שאנשים צעירים נפטרים. זכרוני, כשנפטרה דודתי, אחות אבי ז"ל והיא היתה בת שלושים ושש, הכל סחו בטרגדיה המרעישה, לשמע אישה צעירה שהלכה לבית עולמה, והותירה אחריה שישה יתומים. היום, לצערנו, הדברים שונים. וכך אמר ראש הישיבה: "בשנים עברו, כשנפטר אדם צעיר, העולם כלו היה רועש. אולם למרבה הצער בשנים האחרונות התרגלנו לכך. אף אחד לא יודע להסביר מה קורה כאן, מדוע מתרחשים כל המארעות הקשים הללו. ואמנם, אנו לא נציגים של הקב"ה, ואין לנו יכולת לדבר בשמו. אבל אני יכול לומר ולהסביר את מה שאני חש. מספר בנביא שמואל (ב, ו, ג-יג), שדוד המלך בקש להעלות את ארון ברית ה' לירושלים. ואכן, הניחו את הארון בעגלה חדשה, ולקול המון חוגג יצא הארון לדרכו. בדרך נענע הבקר את הארון, ונראה היה שהוא עומד ליפול מהעגלה. מיד נגש אליו אדם בשם עזה, והושיט את ידו כדי לאחז בארון ולמנוע את נפילתו, אולם באותו הרגע חרה בו אף ה' והכהו, והוא מת. כשראה זאת דוד, נרתע מהעלות את הארון ירושלימה, והשאירו בבית עובד אדום הגתי. בתקופת שהות הארון בבית עובד, ברכו ה', ואשתו ושמונה כלותיו ילדו ששה בנים בכרס אחת. שמע על כך דוד, והחליט להעלות את הארון לירושלים. הפעם נשאו את הארון כהנים בכתפיהם, ועל כל ששה צדים שצעדו נושאי הארון זבח דוד שור ומריא. אמר הרב צבי: מדוע היו צריכים להקריב על כל ששה צעדים קרבן, כי כשרוצים לקחת את ארון ה' על עגלה, נאלצים להקריב קורבנות... כאשר לומדים תורה, נושאים את ארון ה' אבל מתוך נוחות ופינוק, נושאים את ארון ה' על עגלה, אז נאלצים להקריב קורבן על כל ששה צעדים, רח"ל. והדברים עולים בקנה אחד עם דברי הגמרא הנ"ל: "חמרא דפרוגייתא ומיא דדיומסת קפלו את עשרת השבטים מישראל", וכדברי רש"י שם : "שהיו בעלי הנאה והיו עסוקים בכך"... אפשר לחיות חיי תענוגות עם שתית יין ורחצה במעינות מרפא, כל אלא אפשריים, אך גורמים לכך שאנו מקריבים קורבנות רח"ל. נטיתו של נח לעסק ביין, היא זו שגרמה לו לרדת לתהום של "ויתגל בתוך אהלה", עשרת השבטים גלו בגלל שעסקו בהנאותיהם, וכדי שנמנע מעצמנו את האסונות הרוחניים והגשמיים, עלינו ללמד מהם ולהתרחק מעסוק בתענוגות העולם הזה.

ומתוק האור

זמני שבת
פרשת "נח"

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	4.53	5.23	6.34	7.15
תל אביב	4.54	5.39	6.35	7.11
חיפה	4.53	5.28	6.34	7.10
באר שבע	4.55	5.40	6.36	7.12

הפטרה: "רני עקרה ולא ילדה"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

הלכות חורש

א. החורש את השדה במחרישה הוא אב מלאכה, וחייב בכל שהוא. וכל העושה ליפות את קרקע שדהו חייב משום חורש.

ב. אף על פי שהמתכוין לעשות חריץ בקרקע בשדה, חייב משום חורש, ובבית חייב משום בונה, מכל מקום גורר אדם מטה כסא וספסל בין גדולים בין קטנים, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ בקרקע בשעת גרירתם, ואם נעשה חריץ אינו חושש בכך, לפי שלא נתכוין. שהתורה לא אסרה אלא מלאכת מחשבת. מה שאין כן דבר שאינו מתכוין.

ג. פשט המנהג לאסור רכיבה על אופניים בשבת או ביום טוב, ודומה למה שאמרו חז"ל (שבת קיג) אם תשיב משבת רגלך, שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך בחול. ואפילו לדבר מצוה יש להמנע מרכיבה על אופניים.

ד. כל אשוויי גומות בשבת, בשדה חייב משום חורש, ובבית חייב משום בונה. הילכך אסור לכבד במטאטא את הבית שאינו מרוצף, אבל בית מרוצף מותר לכבד.

חזון עובדיה

סיפור השבוע

פתאום היא מגיעה. מי? הסתימה. מה סתימה? ככה סתימה.
תראו, לכל בעל מקצוע ישנם ימים טובים ויפים, שמו יוצא לפניו, הפלאפון שלו גדוש בפניות ובקשות "ותעשה לי טובה, זה דחוף-דחוף ואני מוכן לשלם כל מחיר". ועוד מחמאות מכל המחמאות, "אמרו לי כמה חברים, רק אתה! רק אתה! לא רוצה להגיד לשון הרע על השאר, אבל בשביל השם שלך אני מוכן לשלם כפול". הציטטות הללו יכולות להתאים לאינסטלטורים, לקבלני שיפוצים ולמכונאים, ואפילו למוכרי פרחים. כשהולך אז הולך. אבל פתאום היא מגיעה! מי? הסתימה. שיחות נכנסות דלילות וחפויות ראש, כמו שקדיה לפני פריחתה, הארנק, נעבעך, יש בו יותר פתקים של הלוואות ושאר גמ"חים ולא של שטרות כחולים אדומים עסיסיים מהבנק. ד"ש מהבנקאי האישי שלך: "אם לא תכניס 20,000 שקל עוד השבוע, הצ'קים חוזרים כולם, כולל המשכנתא". מי שמכיר, מכיר, מי שלא מכיר, שלא יכיר...

ועכשיו נפנה זרקור לסופר הסת"ם ר' ירחמיאל יאמפיץ, 41, נשוי ואב לקצת פחות ממניין. אם דיברנו על סתימות, אז גם בקרב סופרי סת"ם, זה קורה...עד לפני חודש עוד התחננו אליו שיספק מזוזות, "הכל נגמר, דבר אתי בשבוע הבא". ספר תורה אחרון שכתב הוכנס לפני שמונה חודשים. האחרון שקנה ממנו פרשיות לתפילין לחתן בר מצווה היה לפני חמישה חודשים. תכל'ס, ירחמיאל יאמפיץ הרגיש חנוק, ואולי אף למעלה מזה. "הבנק אומר שתכניס מיידית 25,000 שקל אם לא..." מעדכנת רוחמה שתחיה, השכנגדו. אם לא המשכנתא והצ'קים... אני כבר מכיר את הטקסט הזה, חודש שעבר נמלטנו בעור שינינו. נקווה שהבנק יגלה אורך רוח". אז זהו, הסמנכ"ל קליידנר היה על הקו והפעם הוא היה עקשן מתמיד. "גברת יאמפיץ, הבנק הוא לא גמ"ח". בקיצור, למה נלאה אתכם קוראים אהובים, ניתן לעבור לפרק ב', זאת אחרי שקלטנו היטב שהסתימה בהזמנות הסת"ם אצל היא מפיצים, היא כבר יותר ממאיימת. איך אומרים, אפילו שהחרב כבר מונחת על הצוואר... וירחמיאל מוסיף "אל תתייאש מן הרחמים... או מן המזומנים שבדרך". יודעים מי זה רחמים? זה רחמים סעדון בעל המכולת החייכן, שסוחב על גבו 9,546 שקל, על קניות בהקפה של היאמפיצים, ונכון לעכשיו ללא סיכוי ירוק לחיסול הגיבנת. בוקר קיצי אחד, ופלאפונו של יאמפיץ מצלצל. "שלום כבוד הרב, אני שמעתי עליך שאתה סופר גוטע גוטע... למה קוראים לכם סופר סת"ם, אם אתם כותבים ספר תורה?" שאל האיש העממי מעבר לקו. יאמפיץ חייך, הוא הכיר היטב את העגה של הטיפוסים הללו, "זה לא סתם במובן סתם, זה סת"ם של ראשי תיבות. סמ"ך - ספרי תורה, ת"ו - זה תפילין, ומ"ם זה מזוזות, פאשטייסט?". "תראה אדון סופר סת"ם, לי קוראים צ'יקו כרסנטי, ואני חייב לקנות ממך ספר תורה. כמה חברים שלי שמבקרים בבית כנסת, אמרו לי שאתה מספר אחד. מתי אני אצלך...?". הופה. יאמפיץ קיבל משב של אוויר רענן לריאותיו. מעבר לקו לוהט לו לקוח נלהב שאפילו לא מתעניין כמה עולה ספר, היש ברכה גדולה מזו?! "תגיע אחרי תפילת ערבית. אני גר ברחוב רקפת 22 קומה ב', משפחת יאמפיץ". "יאמפיץ?" גיחך הצ'יקו מעבר לקו, "בחיים שלי לא שמעתי שם כזה... ים שמעתי, פיצה שמעתי, אבל שילוב בין השניים, זה חידוש. ים של פיצות ח... ח... ח...". באיחור של שעה, זמזום. "הוא מגיע, רעייתי. נראה לי שהבנאדם הזה הולך לשים קץ לתקופת היובש שלי... תתפללי שנסגור עיסקה... תחממי בבקשה מים לקפה שחור, בוץ, נמס, מה שירצה". צ'יקו כרסנטי, שמנמן, קירח, ללא כיפה לראשו, נראה בדיוק כמו שדיבר. לרגליו כפכפי פלסטיק כחולים, מכנסיו הירוקים נעצרו 22 סנטימטר מעל ברכיו, וחולצת הטריקו הצהובה שלו, הבהיקה כמו פנס של רכבת דוהרת בחושך. הקשר שלו ליהדות, לא עשה רושם של הדוק במיוחד. "תראה כבוד הרב ירחמיאל, אמרו לי עליך שאתה 'עשר' בספרי תורה. אתה גם דתי ועושה רושם של צנוע שמבין עניין. אני סומך עליך בשתי ידיים. אבא שלי נפטר לפני חודש, והחלטתי לעשות לו כבוד ולהכניס ספר תורה לעילוי נשמתו. אני בן אדם קל, תגיד כמה עולה, תגיד כמה זמן ייקח, ואם יש חוזה נחתום על חוזה ושיהיה לברכה". עיניו של יאמפיץ נצצו. טרף קל כזה מעולם לא היה לו. אשתו שטפה כלים במטבחה והאזינה לכל מילה. "ובכן אדון צ'יקו, ספר תורה ברמה שלי זה מאה אלף שקל. זה כולל הגהה והגהת מחשב, לא כולל בית. עשרה חודשים מהיום, הספר כתוב לעילא", עדכן הסופר. "אין בעיה. אני על דברים קדושים לא מתווכח, כי זה מביא ברכה. עכשיו תגיד לי, מקדמה של 30,000 שקל זה בסדר? אני לא מאלה כמו הסלע של משה רבינו, שצריך להרביץ להם עד שהם מוציאים דולר", הסביר הקונה המעניין. הוא שלף מכיס מכנסיו חבילת מרשרשים, כחלחלה. "טוב, תספור, ותביא חוזה ושיהיה לכולנו מזל טוב". יאמפיץ כבר דמיין את עצמו רץ למכולת, לבנק, לגמ"ח וסוגר ה-כ-ל. אין נס יותר גלוי מזה. זו ממש נשיקה שמיימית מובהקת. העזר כנגדו עלצה במטבח, וכבר תכננה מסע קניות בגדים לה ולילדים. מגיע לה. ר' ירחמיאל קאמפיץ ספר את המרשרשים, והניחם על השולחן. צ'יקו חתם על החוזה ולאחריו ירחמיאל. הוגשו שתי כוסות קפה ונפתחה לה שיחת רעים. איפה כבודו גר, ממה נפטר האבא, כמה אחים ואחיות, לאיזה בית כנסת ייכנס הספר...עד לשאלת המחץ "במה כבודו עוסק?" התעניין ירחמיאל. "אני כמו בנק", הפטיר צ'יקו ולגם מן הקפה. "בנק? לא שמעתי שבן אדם הוא כמו בנק", השתאה הסופר. "אני לא יותר גרוע מבנק", גיחך צ'יקו ותופף עם כפכפיו. "אני לא משגע בני אדם עם בדיקות, ערבים, מסמכים. אצלי הקליינט בא, לוקח, מחזיר מה שקבענו, ושיהיה בריא". יאמפיץ הרגיש שהלב שלו מתפלץ בקרבו. זיעה קרה בצבצה בכל תאי גופו. הוא אחז בחוזה וקרעו לגזרים, קרע אחרי קרע, ועיניו של "הבנק" עם הכפכפים נפערו בתימהון. "מה אתה עושה? עשינו חוזה, קיבלת מקדמה". "תשמע יקירי, אל תיפגע, אל תיעלב, אני לא מוכן להתפרנס מן הריבית שלך. אתה אולי לא מבין, לא יודע ולא למדת, אבל זה כסף לא כשר. אתה עושה עבירה נוראה ואיומה. אסור להלוות בריבית, ואסור ללוות. ושתדע לך, מי שמלווה בריבית לבסוף מתמוטטים נכסיו והוא מאבד ה-כ-ל!!! וגרוע מזה הוא לא יקום בתחיית המתים. כבודו הבין?". יאמפיץ נטל את חפיסת השטרות ותחבה בידיו של צ'יקו כרסנטי, שדידה באיטיות לעבר דלת היציאה, ומלמל משפטים סתומים. רוחמה יאמפיץ חישבה להתעלף. החלום היה כל כך קרוב, בהישג יד, ונעלם. "למה לא שאלת רב פוסק!" טענה. "אין מה לשאול", השיב. "אני לא נוגע בכסף טמא כזה, גם אם יש מי שמתיר". כעבור יומיים נכנס יאמפיץ למשרדו של עורך הדין בנימין חסונוב כדי לקבל עצה מקצועית בקשר לטאבו של הדירה שלו. בין לבין סיפר לו חסונוב שהוא תקוע עם חצי ספר תורה. מה קרה? "הסופר שלי חלה, נחלש וביקש לעזוב, ומאז הספר תקוע. עקב עיסוקיי לא חיפשתי סופר סת"ם חליפי...". "אני סופר סת"ם. לא ידעת?" כחכח בגרונו ירחמיאל. בחסדי שמים נחתמה עיסקה. אומנם צנומה מעט, אבל, אבל הסתימה, חברים, הסתימה נפתחה.

סיום

כעבור שנה הוכנס ספר התורה של עו"ד חסונוב לבית הכנסת של הכורדים בפאתי שכונת האירוסים. כתבו אותיות, רקדו, שרו ברחובה של עיר. ערכו סעודה גדולה כיד חסונוב. פניו של ירחמיאל זהרו, היה ברור לו שעמידתו בניסיון הממון הלא נקי, פתחה לו שערים. לפתע נגע מישהו בכתפו, יהודי מקריח עם כיפה שחורה לראשו, זקן קצוץ, ולבוש כאחד מאנשי שלומנו. "אנחנו מכירים, כבודו?" שאל סופר הסת"ם. "כן. אנחנו מכירים, כבודו. לפני שנה נפגשנו אצלך בבית וקרעת לי את החוזה בפנים. וכמו שחזית הסתבכתי כלכלית, הפסדתי את רוב ממוני, עשיתי חשבון נפש ועזבתי הכל. עכשיו אני נהג שכיר בחברת נסיעות קטנה... ברוך השם מתפרנס בכבוד... לא נוגע בריבית!!! ושתדע לך, אדון סופר סת"ם, התחלתי לחסוך שקל ועוד שקל כדי לכתוב ספר תורה, ואתה, רק אתה, תכתוב לי אותו בעזרת השם, כי הרבה בזכותך הגעתי לבית הכנסת. אבל תעשה לי טובה, תרגיע אותי. אני לא מסוגל לחשוב שכשכולם יקומו בתחיית המתים, אני אשאר שם. תגיד לי רבי ירחמיאל, הקב"ה יקים אותי בתחיית המתים?". "יקים, בוודאי יקים". תפסו ירחמיאל והחל לפזז עמו סביב לספר התורה, סיבוב ועוד סיבוב.

באדיבות המחבר- הרב קובי לוי הי"ו

>> ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166 <<

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

אמי שתחי' לא הרגישה טוב, התלוננה על כל מני כאבים, ולא ידעו מה יש לה. הזמנו לה **"פדיון נפש" ב"חסדי ינון"**, ולאחר הפדיון מצאו שיש לה שטף דם בראש. אשפזו אותה, עברה ניתוח ראש בהצלחה, ומצבה השתפר, ברוך השם. ותוך שבוע חזרה הביתה. פשוט נסי נסים, כי בזכות הפדיון מצאו מה יש לה וטיפלו בה במידי, וגם הכל הלך חלק ב"ה. אין מילים להודות לבורא עולם, על רוב חסדיו. שזכוי הרבים יעמוד לזכותה ותמשיך להיות בריאה בע"ה...

היתה לי תאונת עבודה, והופנתי לועדת נכות של הבטוח הלאומי, בקשתי לקבל עוד חצי שנה תמיכה. לפני שבכלל נגשתי, הזמנתי **"פדיון נפש" ב"חסדי ינון"** ובסיעתא דשמיא, אשרו לי מה שבקשתי...תודה לבורא עולם...

בעילום שם

דודה שלי היתה אמורה לעשות שני ניתוחים ביד. ולאחר מכן שיקום ארוך. בשיחה אקראית נודע לי שהיא ממש עכשיו בניתוח כבר. התקשרתי מיד ל**"חסדי ינון"** כדי שיעשו לה **"פדיון נפש"** אפילו עכשיו במהלך הניתוח...שיהיה לה סיעתא דשמיא. אמרתי להם שזה פקוח נפש, האישה במהלך ניתוח מורכב... אמרו שיעשו לה ממש עכשיו. ואכן עשו לה. והיום אני מתקשרת לבשר בשורות טובות, הניתוח עבר בהצלחה, היא התאוששה מהר, וברוך השם לא היתה צריכה לעשות את הניתוח השני. לפי הצפי שלהם היתה צריכה להיות מושבתת כחצי שנה לפחות. אבל היא התאוששה מהר וחזרה לתפקד במהירות, הכל הלך קל ברוך השם. אלף תודות!

בעילום שם

לפני שנה, עשיתי **"פדיון נפש"** בערב ראש השנה, ומה אומר ומה אגיד, היתה לי שנה ממש מוצלחת, ראיתי הרבה ישועות גם בדברים שרשמתי בפדיון, וגם לדברים שבכלל לא חשבתי עליהם. לדוגמא, עברתי טסט בפעם השלישית, היתה לי הצלחה גם בעבודה וגם בתחומים אחרים. עכשיו אני מתקשרת כדי לעשות שוב לשנה הבאה....תודה אבא!

מ.כ.

ביום א' שעבר הגענו לבית חולים עם בננו בן הארבע עם דלקת ראות קשה, מלווה בחום גבוה. בבית חולים הילד התעלף, והיה צריך לחבר אותו לחמצן. ביום שני החליטו לאשפז אותו. אז התקשרתי ל**"חסדי ינון"** שיעשו **"פדיון נפש"** לילד. ביום שלישי על הבוקר עשו את "הפדיון נפש". ממש לאחר מכן הילד הרגיש יותר טוב, שחררו אותו מהחמצן. החום ירד. וכבר דברו איתנו שישחררו אותו אחר הצהריים. לבסוף שחררו אותו ביום רביעי בבוקר ליתר בטחון. התקשרתי על מנת לספר בשורות טובות ולהודות לשם יתברך...

בעילום שם

"יש הקונה את עולמו בשעה אחת"

היה שותף

לזיכוי הרבים באזור מגוריך

לפרטים 03-6182992

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים- ניתן לשלוח סיפורי פדיונות לפקס 077-2182992 . נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

החיזוק השבועי בוחו של עידוד

באחד מימי החורף הקשים רצה דוד המלך לבחון מי יכול להישאר ער לילה שלם בין גלי הים הקפוא. המנצח יזכה בפרס גדול. רבים ניסו אך יצאו במהרה מהמים הקפואים. אל התחרות הגיע נער עני ונכנס לים. אמו של הנער עמדה מרחוק, הדליקה מדורה על החוף ועודדה את בנה במשך כל הלילה. ואכן נשאר הנער במים עד הזריחה. למחרת הגיע הנער לקבל את הפרס, אך דוד המלך אמר לו : "הפרס לא מגיע לך, אמך חיממה את המים בעזרת המדורה שהדליקה על החוף". דבריו של דוד המלך הגיעו לאוזניו של בנו, שלמה, שהחליט לעשות מעשה...באחד הימים כשערך דוד המלך סעודה לשריו, ביקש לחמם למוזמנים מרק עוף. הלך שלמה אל הטבח וביקש: "שים את מרק העוף על השולחן ואת האש תדליק ליד".

המתין דוד המלך לטבח עם סיר המרק אך זה איחר להגיע. נכנס דוד המלך אל המטבח ושאל את הטבח: "מדוע מאחר אתה להביא את המרק? וכי עדיין הוא לא התחמם?" סיפר הטבח למלך את בקשתו של בנו שלמה והמלך קרא לו ושאלו לפשר מעשיו. השיב לו שלמה: "אם המדורה של האם על החוף יכולה לחמם את מי הים, הרי שהאש הנמצאת בצד אחד של המטבח יכולה לחמם את מרק העוף הנמצא על השולחן..."

הבין דוד המלך את דבריו הצודקים של בנו וקרא לאם ולבנה לקבל את הפרס.

"אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹקים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ" (בראשית ו', ט'). אם נתבונן בתורה יהיה קשה לנו למצוא מחמאות שניתנו לגדולי האומה. נח יצא מהכלל, בורא עולם שיבח אותו, נתן לו "כתף" רחבה, והוסיף לומר לו: "כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה" (ז', א')

מדוע דווקא נח זכה לכל השבחים הללו ולא שאר גדולי עם ישראל? נח חי בתקופה קשה לאנושות, העולם עמד לפני כיליון, בורא עולם החמיא לנח, שיבח ועודד אותו כדי לתת לו כוח, כדי לומר לו: "אני סומך עליך". נח צריך היה לבנות תיבה ולהאבק בסביבתו, באלה שהתנגדו ולא האמינו לסיפור הבדיוני של מבול על כל העולם. נח צריך כוחות, מהיכן הוא שאב אותם? ממחמאותיו של בורא עולם והאמונה בו. כוחו של עידוד גדול ביותר, מטרתו לחזק את האמונה של האדם בעצמו, בכוחותיו וביכולתו. לתת לו אומץ, אמונה וחוזק נפשי כדי להסיר את החשש מהאתגר העומד מולו. יש בכוחך לעודד את האחר, לחזקו ולתת לו כוחות, ויש ביכולתך לייאשו ולרסק את נפשו, הכל תלוי בלשון שלך. כולנו מסתובבים בין אנשים, יש לנו משפחה, חברים, ילדים ובני זוג, ההצלחה שלהם תלויה רבות במילים שאנו נותנים להם, בעידוד ולא בייאוש, בחמימות ולא בקרירות, בלשון המלטפת ולא בלשון הדוקרת. תרגיל את לשונך לדבר טובות, לעודד ולתת כוח לאחר, זכור, מחמאות קטנות יוצרות אנשים, מחמאות גדולות יוצרות אנשים גדולים...

רונן קרתא

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

לע"נ נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושוע בן עזיזה, רחל בת פלילה, יעקב בן רוזה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440